

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ М. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 67.

Крађа мртваца у Енглеској.

(Свршетакъ)

„Сладкій Иусе, рече прекидајући и тужно гласъ башъ близу мои ушию; „Я самъ мртавъ, зацело мртавъ. О светый Патрикѣ, дакле мене више нема. Я самъ се преставио, и не живимъ више. Света мати Божія, моли Бога за мене грешника у овомъ самртномъ часу; Аминъ.“ То е было Бобъ. Я га по гласу познадо. Али зикако негомо дознати, гди е. Онъ настави разговоръ са самимъ собомъ.

„О ядний, невалялый човече,“ ечаше онъ далъ, „шта си урадио; какво си ужасно преступленіе ты учинио? Ху, Боже, каква жега, ху, нема избавленя више Заръ си заслужио, да се Богъ и нѣгови светци за тебе заузму? Не, не, ты еси и остаешъ отврдыи грешникъ, и зато ћешъ вечито у пакленой баруштини горети. Заръ твои гнусни поступака нѣ доста было, него да се най-после и са проклетимъ овимъ обещеняцима съдружишъ, да мртва телеса крадешъ? Башъ да ми се за све опрости, ово ће ми само душу у пропасть низвргнути. Нѣ садъ више за ню доволянъ очистителный огань,*) него ће место тога бити урликъ и цвочотанъ зуба у горећой смоли и сумпору вечито. Ахъ Боже, Боже мой, да ми е само знати, да ли самъ убиенъ, или самъ се удавио. Али све едно е, мртавъ, мртавъ; шта ми е за тимъ стало!“

— Бобе, викну га я полугласно.

Онъ плюскаше по води, после тога тешко уздану и рече;

„Сладкій Спасителю, теби на крсту разаетомъ нѣ было горе, него садъ мени овде у вражкој овой калюги. Светый Петре и Павле будите ми у помоћи. Та само да та паклена ватра нѣ врло злочеста, волео бы и

*) Римска црква исповеда, да осимъ разъ и пакла има и о-чиштанъ чистителный, у кон одлазе душе грешны людий предъ суда, и гди се долге налазе, докле се милостиняма љубва нарочито службама божіама за ны наменутыма одтуда не забаве.

ню трпяти, него ову несносну стужу у овой води. Господинъ Попа нѣ ми никадъ казивао, да се човекъ окупати мора, пре него што у пакао пређе. Садъ се о томе самъ уверавамъ.“

Бобе, викну га я гласнѣ. Гди си ти, Бобе?

Дубоко ћутањ.

— Та одговори баръ како бы ти у помоћъ притећи могао, ако помоћи потребуешъ.

„Есте, я самъ мртавъ,“ настави далъ, „Угушенъ или убиенъ или удавлѣнъ; укратко я самъ мртавъ.“

— Ты ниси мртавъ недотупавный човече, како бы иначе могао говорити.

„Шта заръ я нисамъ мртавъ? Сатано, иди одъ мене. Ко си ты да о томе говорити можешъ? Я ћу се пре обесити дати, него што ћу у твою мрежу ући.“

— Па удави се заиста магарче, реко му я лютито, кадъ никако помоћи нећешъ.

„О, есте л'вы любезный господине! По магарцу васъ познадо. Богме господине, магарцу нѣ башъ добро. Онъ е крозь мокаръ као мишь. Гди сте, ваша честность. Е-сте л' то вы господине, или сте паклена аветиня, коя е дошла да ме дражи. Или сте може бити и вы мртви. А остали, како ли е нѣима? Есу ли у затвору или у паклу; говорите?“

— За Бога гди си ты? Чуемъ те истина, али те невидимъ.

„Я се купамъ, ако е съ дозволенѣмъ ваше честности.“

Неколико коракляя на страни муе се неко шушка-ранъ, кое бы ишло као да се два човека еданъ съ другимъ рѣву и бию. Я дочу гласъ могъ друга Ернста, кои запомагаше. Тапкајући ногама по мрчини корачао самъ тамо. Неко ме увати за ногу. Я се обазре, и опази кукавногъ Ирца, кои се у одной отвореной, до пола водомъ обливленной раки налазаше. Помого му, те изи-ђе изъ нѣгова купатила, па се онда обое окренусмо на ону страну, одкудъ смо гласе людске чули.

Међутимъ месецъ опетъ продре крозь густину за-
кляяјући га облака, те мы у маломъ растојању могосмо
примѣтити два човека, кои се жестоко еданъ съ дру-
гимъ боре, почемъ су се на землю оборили, и у ярости
оће еданъ другога да угњави.

А ко су та два човека были? Нашъ кочиашъ, кога
се пуно, подбуло лице одъ стра' окаменѣно чиняше, бо-
рио се съ другомъ моимъ Ернстомъ, кои га в добро
скуміо быо. Нестрпљивъ и забринутъ збогъ нашегъ
дугогъ изостанка, поступио е онъ противу наше изреч-
не заповести. Оставио е сирѣчь кола своя па преко зи-
да прескочио, и поредъ зида идући къ нами се прибли-
жавао. Како е у тай паръ месецъ сиуно и нѣговогъ тела
сенку показао; тако се нама два човека идућа предста-
вила; па кадъ насъ, е онъ у томъ тренутку опазіо, и
зовнуо насъ, а мы смо ти се већъ суновратъ распрели
кудъ кои.

Онъ пакъ помисли одъ насъ да су айдуци, па кадъ
іоште чу, гди и пушка пуче, стаде и онъ такође бегати.
И кадъ е већъ близу зида быо, чуе гди неко за њимъ
трчи. Онъ поита да се за еданъ гробъ заклони; но гони-
тель га и тамо нађе и на нѣга нападе. И непознавајући
еданъ другогъ и неимајући зашто да се гоне, тукосе се
они песницама жестоко тако, да су имъ се модрице
неколико дана после тога іоште познавале.

Кукавногъ Ирца чудный догађай быо е такође
сасвимъ простъ. Замномъ бегајући, стрпоштао се онъ
у едну отворену раку до пола водомъ напуњену. До
колена у житко блато углибљенъ представляо е себи да
е већъ мртавъ. Држао е да е у дубоку пропасть пао, и
по томе пинѣмъ занешенъ мыслио е. да се у паклу
већъ налази.

Почемъ намъ се садъ све то разјаснило, и мы се
мало примирили, учинисмо заключенъ, да наше предузе-
то дѣло довршимо. Испразнисмо сандукъ, у раку га
опетъ положимо, па онда га земљомъ затрпамо. Бобъ,
кои е помоћу нашомъ, мртво тело у цакъ спустио, нек-
теде се ни у шта више мешати; него само узде едну
шаку земљъ, баца е у гробъ и одмрля къ тому молит-
ву, кою заключи овимъ речма „Јдно створенъ, нека
намъ Богъ неопрости за ово, што смо мы теби учи-
нили.

Кадъ смо гробъ онако као што е и быо, узвисили,
нису іоштъ све сметнѣ уклонѣне были. Еръ много смо
муке видели, док' смо пуный цакъ съ укоченимъ мрт-
вимъ теломъ преко зида пренели; а кадъ смо већъ на
месту были, нађемо кола съ еднимъ конѣмъ у яруги из-
врнута, а другогъ коня, гди око насъ поплашенъ
трчи.

Потоме што смо видели, заключисмо, да су конь
самы себи остављени, приближили се были съ колама къ
яруги, куда ѿ е добра наша намамила, те су тако кола
у яругу изврнула се, коя смо садъ сасдинѣнимъ силама
исправили, и конъ на ново упрegli. Но у томе смо мло-
го издангубили, тако да е већъ свитати почело, кадъ смо
у широкій друмъ дошли, крозь кою у највећемъ касу
протрчимо.

Мы смо изгледали и смућены и смешни: Кочиашъ
быо е безъ шешира (еръ га е у ономъ комешаню из-

губіо, и ніе га могао наћи,) и савъ одъ блата испрскавъ;
Ериетъ и Мериваль одприликѣ у таквомъ истомъ
станю; Бобъ поредъ мртва тела рѣкајући, быо е у под-
пуномъ оклопу одъ блата, а и я самъ нисамъ быо чи-
стїи одъ осталь: ето такви смо били, кадъ смо у Лон-
донъ улазили. Срећомъ было е врло рано, па іоште
светъ по сокацима ніе ишао. И тако мы безъ икакве
далѣ сметнѣ дођемо у наше обиталиште, гди се я по-
добно Ирцу нашемъ, закунемъ, да се никадъ више у
крађу мртвы телеса упуштати неђу.

Крунисанъ цара у Москви.

У Москви предстои идућега мѣсеца велика свет-
чаность — *крунисанъ цара*. Ово садашнѣ крунисанъ ца-
ра уобште се сматра као претеча друге едне, исто тако
саяне светчаности, коя ће се г. 1862. држати у Русїи.
Онда ће Русїя имати прославити обетанакъ своея хиляду-
годишнѣ монархіе. Рурикъ, Синея и Труворъ дођоше,
по гласу Несторове хронике, са своимъ Ворязима „съ
оце стране мора“ и у Новгороду осную три княжества,
коя су после смрти Трувора и Синея сасдинѣна подъ
Рурикомъ у едну самосталну државу. Опоменуће се чи-
татели, да се пре четири године разносила вѣсть гото-
во по свима европскимъ државама, да блаженпочившїи
царъ *Никола* намѣриваше, светковину хиляду-годишнѣгъ
постанка своегъ царства г. 1852. прославити у Москви и на
ту славу позвати све европске монархе. Найчудновати
гласови трубише се онда. Казиваху, да ће се 500.000
войске, међу томъ 100.000 самы конаника и 1000 топова,
скупити у едномъ стану кодъ Москве, па да ће бити
войничке смотре, какква се у толикой мѣри іоштъ нигда
ниѣ видила. Сви европски монарси имали бы гостоло-
биво и достойно примљени бити у старомъ царскомъ
граду: и много се вѣшта случити, съ коима се ништа
не бы мѣрити могло, што се годъ досада у подобнимъ
приликама чинило. Само погледъ у кнѣгу исторїе пока-
зао бы недостаточность г. 1852.; али новине, коѣ су ту
вѣсть неразложно разнеле, као да неимадоше на то вре-
мена. Слава ће на свакой начинъ бити г. 1862., а да ли
у оноликой мѣри, то е яко подъ сумњомъ. Што онда за-
цѣло нико ни слугіо ніе да ће тако брзо бити, т. е. кру-
нисанъ цара, то е садъ наступило, и 19. Августа сврши-
ће се у Москви. При оваковымъ светковинама обично
се обдржаваю стари обичаи и преданїя. Описати оно,
што е было при крунисаню цара *Никола* и царице *Алек-
сандре Феодоровне*, и што е уобште у обичаю одъ столѣ-
тїя, занимљиво ће бити читајућемъ свѣту, еръ ће ту на-
ћи обликъ онога, што ће се садъ чинити у Москви.

Као и г. 1826. подъ 3. Мая, тако е и ове године,
дакле управо после 30 година, изданъ быо царскїи ма-
нифестъ о крунисаню, и саставіо се одборъ, коя ће од-
редити светчаности при крунисаню. Како се о томе
чула прва поуздана вѣсть, одмахъ су као и сада, запо-
чете разне спекулаціе и спреманя. Прва е брига была на
то управљена, да се набави довольно подвоза, коима бы
се путованѣ са свы краѣва царства и са стране олакша-
ло. Почемъ сада постои желѣзный путь изъ Петербурга
у Москву, то ніе нужно, баремъ на той линїи, мнѣжину
коня сакупляти. Напротивъ на путу изъ Варшаве у

Москву, нужно же быти као и пре 30 година на свакој станици баремъ по 800 коња. Умножимо садъ овай брой са броемъ поштански станица, па ћемо видети колике су тегабе, а и колико е богатство у коњима, што се томъ приликомъ покаже. Сви европски дворови шилю свое представнике, многи међу тима са многобройномъ пратњомъ, а готово сви стигну на руску землю понавше у едно време. Већ и само то, што са стране долази, брзо старой столица царева даде узвишенный животъ, али и највећий брой людства, кое са стране дође, изчезава према депутацијама, корпораціјама и лицима са пратњомъ, што у ово доба долазе у Москву изъ најудалѣни краєва царства. Осимъ Турске и Персіе, пре 30 година сви су европски владатели послали свое одъ части у лицу принцева, а одъ части високопостављене представнике, па и самъ лана быо е заступљенъ еднимъ нунціемъ. Грузія е была заступљена Таймурасомъ, царицею те землѣ. Мингрелія кнезомъ Гуріеломъ Дадіаномъ и своимъ министеромъ Гуріеломъ Маміемъ, Киргизи дволицомъ канова Сартаемъ Чинчисовимъ и Цангиромъ Букеіовимъ и т. д. Сви козачки народи послали су свое депутацие, и 50.000 войске лежало е кое кодъ двора Петровскога, кое и у самой Москви. У овомъ Петровскомъ двору царъ спровео неколико дана пре свога светчаногъ уласка у Москву и надъ войскомъ држао смотру.

Светчаний улазакъ у Москву добива узвишенный изразъ старимъ рускимъ обичаємъ, поднети *Лавба и соли*. *Лавбъ и со* у своје принашаню знакъ е добродошлице и гостопримства. На златнимъ чанцима приносе га цару при његовомъ уласку у Москву племићске и грађанске депутацие и то предъ успенскимъ соборомъ Кремля. На предворю ове знамените старе цркве дочека цара цело свештенство, пружи му крстъ да цѣлива и затимъ га уведу у храмъ. Овдѣ су двѣ иконе, коима царъ увѣкъ мора указати свое особито страхопочитањ, стародревна икона Спасителя и икона свете Богородице Владимирске. Пошто се царъ ту помоли Богу; онда слѣдуе торжество принашаня хлѣба и соли, а после тога отиде се у царскій дворъ, кои се ту близу налази.

На неколико дана пре крунисаня, то се јавно огласи светчанимъ начиномъ. У живописномъ одѣлу средњѣга века, какво су носили дворяни стари царева, япу са Кремля два херолда по улицама Москве. За њима иду врховный церемони-мајстеръ, кои е сада грофъ Борхъ и 8 церемони-мајстера, кои су садъ: Хитровъ, князь Трубецкой, князь Василчиковъ, Рибопіеръ, князь Курякинъ, грофъ Толстой, грофъ Полоцкій и Шчелищевъ у великой гали, праћени трубачима и съ два ескадрона гвардейске кавалѣріе. — 1826 год. была е гвардія на коњу. — Овай спроводъ стае на свакомъ раскршћу и на свима пшцама, па се ту чита и народу раздае царева прокламација, а народъ одъ части већ одъ выше сатій чека на опредѣљенимъ мѣстама или хиљадама иде за спроводомъ, па свакој путъ кадъ трубе за свираю, кличе „ура“

У вече предъ крунисанъ по свима се црквама држи бденије, а у Москви нема манъ цркви њего 293, међу

тима 6 саборны, 21 монастирска, и јошъ око 20 нехристіански богомоля. У четири вароши и 30 предградія звоне непрестано сва звона, и свакој часъ, докле годъ трае бденије, едни улазе а другій излазе изъ цркве. Знамо да се Москва, као и Бечъ и Берлинъ, састои изъ выше варошій. *Кремль* са своимъ дворовима и црквама стои у среди, затимъ иду *Китайгородъ* (хинеска варошь), *Бѣлойгородъ* (бѣла варошь), и *Землянойгородъ* (селячка варошь) а 30 предградія или „Слободе“ имаю различита имена. Кои немогу да уђу у дубкомъ пуне цркве, ти стое гологлави наполю и смирено чекаю до неко доба ноћи, да јошъ и онда участвую у молитвама; кое се за благо цара и царице и за благословену владу њіову шилю къ небу. У Руси Богослуженіе при свакој важной прилици ніе као нешто прописано, него е увѣкъ главна стваръ почетакъ и свршетакъ, потреба и склоностъ. Нека бы іой се тай „старинскій обичай“ сачувао јоштъ задуго! Руси немаю завидити ни едной землѣ, гдѣ е другіе!

Овомъ приликомъ царъ е са царицомъ и царскомъ породницомъ на бдению у цркви Спасительской, коя е у право црква кремельскога двора, названа и „*золотая решотка*“ (златна решетка). У ово доба донесу се у велику салу у двору, у којој се даю аудіенціе, адиђари крунски, па ту се светчано чуваю до сутраданъ кадъ ће требати. Ти су адиђари: ланаць ордена св. Андрије, царостазна застава, цароставный печатъ, цароставный мачъ, царичинъ плаштъ, царицеинъ плаштъ, земный шаръ, скиптаръ, мала царска круна и велика царска круна.

На самый данъ крунисаня 21 топъ даду войсци знакъ коя да иде у Кремль а коя да се намести по различнымъ одређенимъ мѣстима, и одмахъ свакој иде на свое мѣсто. Допуштенъ добию да уђу у Кремль само 6000 лица, коима се свима напредъ одреде мѣста, да се небы никакавъ непоредакъ догодіо, а кое игда у Руси быо при великимъ светчаностима, тай зна, да увѣкъ влада примѣранъ редъ. Тамо се најпре постараю за редъ, а неће истомъ онда да редъ праве, кадъ се светчаностъ већ започне. Прегрдно мноштво народа а имено тако наречейый *чорной народъ*, црныи народъ, т. е. простой народъ, стои около Кремля у далекомъ пространству, али одъ светчаности, коя бива, неможе ништа да види. У Кремлю су свуда построени столови, у кое посѣдаю зрители кои су добили надлежну билету. На врати одъ Кремля пушта се пролазити јошъ изютра рано, тако, да на еданъ сатъ, предъ што ће се светчаностъ започети, сва мѣста у цркви и у столовима мораю быти заузета, а после се нико више непушта.

Ако при предстоѣнемъ крунисаню буде, као и при пређашњему, то се царица-мати *Александра Феодоровна* появлуе прва са особитимъ походомъ, па путемъ, застртимъ црвеномъ чоіомъ, отиде у Успенскій Соборъ. Ондашня царица-мати, *Марія Феодоровна*, ишла е подъ небомъ, кое се носило на 12 моткѣй, у царскомъ плашту, на комъ е извезенъ быо двоглавыи орао. Предъ њомъ е ишло свештенство, кое ю е у цркву увело, а око њѣ и за њомъ пажи, коморници, дворске даме и неколико виши дворски частника. Сада ће сестра прускога краля ићи предъ царемъ, своимъ синомъ.

За царицомъ матеромъ улазећомъ у цркву, у којој се негда са царемъ *Николомъ* крунисала и у којој ће се сада крунисати њњъ синъ, иду принцеви, кои су са царскомъ породницомъ у сродству, и принцеви страны дворова, кои сви морају у цркви бити сакупљени, кадъ се почне кретати царскій спроводъ.

Спроводъ цара и царице, идући на крунисањъ, сачињавају, лайбгвардія, пажи, дворски частници, депутаціе, херолди и т. д. У среди тогъ спровода појављуе се царъ у пуној ђенералској униформи предъ небомъ, кое 16 ђенералајгнати носе, поредъ кои опетъ, као стражу чувајући, иду 16 ђенерал-мајора. Поредъ цара се налазе њгови синови и браћа, а подъ небомъ иде царица, праћена цѣлимъ дворскимъ приборомъ. Тако се спроводъ крозъ распорећену съ обадвѣ стране войску, која презентира, приближуе Успенскомъ Сабору, гдѣ цара и царицу при ме на врати по старомъ обичаю митрополитъ Новогородскій са крстомъ, митрополитъ Кіевскій са светомъ водиломъ и митрополитъ Московскій. Царъ и царица цѣливаю крстъ, а митрополитъ кіевскій окропи светомъ водиломъ землю, на коју ће корачити. Ту најстариј првосвештеникъ поздравља цара и царицу, и они онда уђу у цркву, а у ономъ магновеню, кадъ они кораче на прагъ, започну царски пѣвци пояти свете цѣсме. О изредности ови пѣваца излишно е и говорити, еръ е њинова слава распрострањена по цѣломъ музикалномъ свѣту. Сила, пуноћа и љубкоств гласова изванредна е, а особито басови су предметъ удивљенія за свакогъ странца, кои први путъ чуе овај царскій црквеный хоръ. Али се увѣкъ и највећа брига полагае, да се добыю ти пѣвци. Све губерниалне власти имаю налогъ мотрити како се гдѣ-годъ нађе когодъ са љпимъ гласомъ, па га одмахъ узети за царску службу у дворскимъ црквама и капелама.

Прво ћемо укратко описати цркву, у којој бива крунисањъ. Ту е цркву год. 1475. саградио грчкій архитектъ *Аристотиль*, и добила е име Успенскій Соборъ. Нје врло велика, али тимъ виша, сводъ іој савъ лежи само на 4 яка ступа, кои су свудъ унаоколо светителма и светимъ љиковима изживописани. Исто су тако сви зидови у цркви изживописани светцима и светимъ позорјама, кои има преко 200, па множина боя, злата и сребра учини непреодољиво упечатљивъ на свакогъ зрителя. Иконостасъ, кои раздвaja олтарь одъ остале цркве, допире до самога свода, и има у 5 редова едно на друго свете иконе, кое су све богато позлаћене. Осимъ предпоменутихъ двѣ иконе, одъ кои ову свете Богородице Владимирске преданіе држи за живописану самимъ Апостоломъ и Евангелистомъ *Св. Лукомъ*, налази се у овој цркви јошъ и стара царска столица *Мономаха*. Изнутрашњостъ зданія причинява сасвимъ особито упечатљивъ. Карактерска форма архитектуре, висина при малой опружности, богати украси на иконама и свакояки исторійски споменници, кое налазишъ куда се годъ обазрѣшъ, већъ и само обично време одъ велике су занимљивости. А како се јошъ та занимљивостъ немора подићи при светчаности, на коју сва Русія шилъ свое гласнике и за коју никаква жертва нје велика! И доиста слободно се може рећи, да никакво крунисањъ у Европи, што се тиче особина цѣле околине и величествености, неможе се мѣрити са рускимъ у Москви.

Просецањъ Суецкогъ землѣуза.

Одъ подужегъ већъ времена говоре сви листови европски о предстојећемъ просецању землѣуза суецкогъ, и дока зую врло ясно неизмѣрну важностъ тогъ предузећа. И доиста имало бы просецањъ суецке землѣужине такве послѣдице, кое бы утицале не само на оне државе, кои се то непосредно тиче, него и на савъ образованый свѣтъ.

Досадъ су већъ многи чланцы по листовима тај проектъ претресали, и зато мы држимо, да неће бити сувишно, навести еданъ изъ „Преса“ кои намъ се чини врло слѣдствено изведенъ, и за читателъ доста занимљивъ. „Пресса“ уметвуе о томе овако:

Войникъ, кои се у крвавој битки бори и кога ерѣхомъ куршумъ поштеди, знаће сутраданъ слабо што више причати но што се у посредној њговој околини догађало. Онъ ће знати саобштити занимљиве поединости и чудновате епизоде (међу догађае) али цѣлокупный и подпуный ликъ битке, којој е онъ участвовао, као и знањъ о управляюћој мысли и стратегичној вѣштини, која е къ побѣди водила, неће се изъ његовогъ описиваня ни наблизу изазнати.

Исто е тако и при саданѣмъ обштемъ покрету нашегъ времена; саданѣй нараштај врло се яко занима съ онымъ, што се непосредно око њга догађа и заузетостъ за поединости не да му, да обрати свой позоръ и мысао на цѣло, коега е и онъ саставна часть.

Но отрѣнимо се кадъ и кадъ одъ оногъ, што насъ поединце яко привлачи; прегледајмо и претресимо укупну дѣлательностъ, која е цѣло свѣтъ обузела, онда можемо доиста съ поносомъ погледати на дѣла, која су већъ учинѣна и дивити се чуднымъ и смѣлымъ плановима, кое духъ човечій ствара. Најзнатнѣя е тежня саданѣгъ времена та, што се у цѣломъ свѣту осећа обшита тежня и потреба, да се простори земни што већма прекрате, и тако сви народи еданъ другомъ приближе и у непосредный додиръ доведу.

Помыслимо, шта ће бити, кадъ буде мрежа европски гвоздени путова довршена, и мрежа телеграфска по свима краєвима Европе разапета, и текъ онда можемо одпрямике имати понятія о великој тежњи и дѣлу кое ће се скоримъ довршити, и око кога се непрестано съ напрезанѣмъ ради.

Но и то јошъ намъ нје довольно. Мы поравнюемо брда, испуњавамо долине, мы летимо на парнымъ колима као муња по површини земной, крилате лаће (пароброды) просецаю рѣке и мора, па при свемъ томъ чине намъ се простори земни врло велики. Не само европске землѣ но и све части земногъ шара треба една другој да се ближе приману; то е тежня саданѣгъ века. Гвоздени путь, кои ће за неколико година саюзити Цариградъ са мрежомъ гвоздени путова средњъ и западне Европе продужиће се одъ Скадра чакъ до источне Индіе; грдный просторъ између обала Европе и Америке уништиће се подморскомъ телеграфскомъ жицомъ, као годъ што се намѣрава таковый телеграфъ направити између Француске и Алцира. Крој тврде землѣ раздвоіо

е мора посредствомъ землѣжина кое примораваю лађа-
ра, кои путуе изъ Нью-Йорка у Сан-Франциско, да об-
плови око предгорія „Капъ Хорла“ (више стотина миля)
и кое принуђаваю лађу, коя изъ Ливерпола, Марселя,
Генуе и Триеста у Калкуту (у источној Индіи) путуе-
да обиђе око предгорія „Добре надежде,“ (на пайюж-
нѣмъ краю Африке. Каква бы се неизмѣрна користь,
какво прекраћенѣ пута за трговину произвело, кадъ бы
еданъ водоводъ съединио атлантско море са мирнымъ о-
кеаномъ, и средиземно море съ црвенимъ.

О чему су прошли вѣкови, кои нису располагали са
тако грднымъ средствама, као што су парна сила и ка-
питали, кои сваку па и найвећу препону побѣђаваю, о-
чаявали, то мы съ лакобномъ удѣйство приводимо, и че-
му се јошть пре само неколико година смели као го-
ломъ сну и привидной снѣки, оно ће се за кратко вре-
ме остварити. Американци сирѣчь заключили су, да про-
сѣку землѣжину кодъ Панаме (коя саюжава сѣверну
Америку са южномъ) а Европљани оће да просѣку зем-
лѣжину кодъ Суеца. (Ова землѣжина везуе Азію съ
Африкомъ, и кадъ се она просѣче, онда ће цела грдна
Африка быти острово).

Проектъ о просѣцаню ове землѣжине нѣ тако новъ.
Онъ е често понављанъ, но свакадъ е опетъ упуштанъ,
докъ нѣ найпосле последний рать съ Русіомъ истокъ
отворио, и обштыи позоръ на истый обрато.

Зна се, како е просвѣћеный вице-краль египетскій
приміо проектъ г. Лесепа; зна се и то, како е енглескій
упливъ умео задуго стати Султану на путь, да овај про-
ектъ, когъ су Енглезе за немогућанъ представляли одо-
бри.

И зато садъ съ найвећимъ задовољствомъ дознае-
мо изъ Париза поединости, изъ кои се види, да ће се о-
во велико дѣло зацѣло предузети.

Найвеће препоне чини Енглеска. Она, коя се по-
носи своіомъ трговинномъ, са источномъ Индіомъ, бои се,
да ће монополъ (искључно притяжаванъ) исте трговине
яко посрнути, ако се сѣдини средиземно море съ црве-
нымъ. За француске, руске, аустрійске, сардинске, грчке
и турске трговачке лађе постаће путь у Индію, кои ни-
су никадъ ни тражили. много крабій, него за Енглезе,
и тргозина предречены народа добыће тямъ новимъ,
светской трговини отворенимъ воденимъ путемъ испо-
линскій полеть. Но Енглеска као да се већ оставила
те мисли, да у томе сматра за себе опасность, и као
што се дознае, ставила се она сама на чело тогъ грд-
ногъ предузећа.

Найславнии инцинири и построители изјавили су по-
сле подробногъ и точногъ испытываня положеня, да се
тай планъ може удѣйствовати, и да ће по учинѣномъ
предрачуу просѣцанъ суецке землѣжине стати око
200,000.000 франака.

Вице-краль египетскій не само да е радостно одо-
брио тай планъ, него е онъ првый опредѣлио на тай ко-
наць 30,000.000 франака, почемъ е већ дошло потврѣ-
нѣ съ блистателне порте.

Осимъ тога уписао е онъ за рачунъ офицера и вой-
ника свое войске 2,000.000 франака, и изјавио е, да ће о
свомъ трошку довести тамо воду нилску, кое ће морати
предходити овомъ великомъ предузећу.

Исто е тако обећао Саид-паша, да ће дати нужд-
не раденике. Око половине Юлія месеца тек. год. ску-
пили се членови међународне комисіе (коя е за ту цѣль
постављена, да размишља и преговара о просѣцаню су-
ецке землѣжине) у Паризу, и предходителии послови
већ су заключени.

Остављаюћи на страну превелику важность овогъ
предузећа за светску трговину, удѣйствованъ овогъ у-
средь рата сазрелогъ плана одъ найвеће е политичке
важности за турско царство.

3. Новембра год. 1854., дакле у средь рата поднео
е г. Лесепъ вице-кralю египетскомъ еданъ меморандумъ,
у комъ е онъ разложио важность суецкогъ канала, а у
комъ између осталогъ и слѣдуюћа млоговажна примѣт-
ба стои:

„Зашто су се сложила правительства западны на-
рода, да одрже Султану Цариградъ? И зашто е наишла
Русія, коя е Цариграду грозила, на оружаный од-
поръ Европе? Зато, ерь е воденый путь изъ црногъ
у средиземно море одъ тако велике важности, да бы о-
на велика европска сила, коя бы истый искључно при-
своила, надъ свима осталима завладала, и тиме наруши-
ла равнотежу, кою сви гледи одржати и коя свима у
рачунъ иде.

Нека се дакле на другой точки османскогъ царства
створи едно подобно, шта више јошть много важнѣе по-
ложенѣ, нека се т. е. просѣче землѣжина суецка, и он-
да ће се положай истока двоструко оснажити и обезбѣ-
дити.“

Велики ратови, па ма како были опустошаваюћи
и грозни за онај тренутакъ, оставили су свакадъ пло-
довите клице за будућа времена.

Тако е 30 годишній рать учинио новъ одсѣкъ и
епоху у свѣтской исторіи, остављаюћи намъ као плодъ:
слободу савѣсти и вѣроисповѣди.

Ратови старогъ Наполеона извоєвали су намъ об-
ште признато правно начело *грађанске еднакости.*

Пытанъ е дакле, да ли е и овај последний рать съ
Русіомъ, кои е велике крви и новаца стао, и почемъ се е
истокъ Европи приближио, поставио каквово нашемъ вре-
мену сходно и нашимъ интересима примѣрено обште на-
чело? О томе нема сумњъ.

Ово е начело *слободы свію народа*, на коима е до-
садъ застава енглеска искључно владала. Ово е наче-
ло у некомъ новомъ виду морскогъ права примѣбно и ста-
влѣно у уговоръ мира одъ 18. Марта, и мы не претеру-
ємо, ако предстоѣће отваранъ суецкогъ канала сматра-
мо за символъ овогъ за цѣло свѣтъ млоговажнотъ на-
чела.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

ТУРСКА.

Изъ Ерзерума являю подь 21. Юніемъ, да Руси не само нису Турцима іоштъ Карсъ предали, него да сушта више послали тамо іоштъ и подкрепљня. Енглескогъ комисара турске войске полковника Жиліа нису Руси пустили у градъ, и изявили су му са доста яснимъ значима, да ће Руси отићи текъ онда изъ Карса, кадъ се саюзници сасвимъ буду повукли са турске земљ.

ГРЧКА.

Изъ Ливадіе пишу подь 22. Юніемъ, да е Мирархъ жандармеріе, Баналоглу, у саюзу са многимъ одабранимъ офицерима напао на разбойничке чете Давелія и Белула. Овай се бой догодіо кодъ Киријака. Разбойникъ Блако погине а еданъ одъ жандармеріе буде ранѣнъ. Разбойнике на све стране гоне. У Амбиси уваћенъ е разбойничкій четовођа Фанара. Юніа месеца 13 су разбойника уапшени и 7 убіени.

„Триестеръ цайтунгъ“ явля, да е грчко правителство добило 6. Юліа извѣстіе о едномъ бою, кои се недалеко одъ Ливадіе догодіо између разбойника и линейне войске, три разбойника погину, а четворица буду неки тежко неки лако ранѣни; између овы последиња налази се и разглашеный Белула.

ШПАНИЈА.

О догађаима у Шпаниі пишу едномъ райнскомъ листу изъ Париза подь 13. Юліемъ слѣдујоће:

„Што се тиче побуне у Арагоніи, дознае се да е она готово обшта. Вароши Хуеска, Барбастро, Ердель и Калатаюдъ слѣдовале су примѣру Сарагосе и изяснеле се противъ новогъ правительства.

А односно на буну у осталој Шпаниі, дознае се изъ мадридски приватны писама одъ 9. Юніа да се цела провинція Аустріа, а на челу њномъ вароши Овіедо и Леонъ противъ О' Донела подигле. А иста писма являю, да е у Кордови, Гранади и Яену (у Андалузіи) буна. Да се градъ Овіедо изясніо противъ мадридскогъ правительства, о томе никакве сумњ нема; ерь о томе имамо и званично извѣстіе. И о побуні у Коруні имамо вѣстій. Варошъ е Коруня одъ превелике важности, она брои 20.000 жителяма, бране унаоколо четири яке тврдинѣ.

О положаю пакъ О' Донеловомъ према двору пишу приватна писма изъ Мадрида слѣдујоће:

„Овди се одъ прекюче разноси гласъ, да ће краљица за министерскогъ президента поставити ђенерала Конху, кои е іоштъ манѣ заузетъ за напредакъ и слободу

него и самъ О' Донель. Овай пакъ последный остае министеръ рата, али и то текъ само за кратко време. О' Донела, као виновника буне 1854 год. нерадо гледа кодъ двора. Но неповољне вѣсти изъ провинція одложиле су извршенѣ тій планова.

Мадридско жителство врло е огорчено противъ краљице а напротивъ тога яко одушевљено за храброгъ предводителя трећегъ лакогъ батальона (такозваны Легеросъ) кои е единый корпусъ народне войске, у комъ су были већомъ часты републиканцы. Овай батальонъ юришао е трипутъ на изредне ловце одъ правилне войске и трипутъ ій е разбіо.

Изясненѣ лорда Палмерстона у долнѣмъ дому у смотреню Француске интервенціе (войничкогъ посредованя) у Шпаниі, произвело е у Мадриду яко узбућенѣ. Съ друге опетъ стране увѣраваю, да неће никакве интервенціе быти. Но у томъ случаю врло е непонятно, зашто француско правительство тако силну войску наюгъ шилѣ. Може быти, да то бива за случай, ако бы се заплетъ шпаньолски окончали съ проглашенѣмъ републике; ерь у томъ случаю Француска ће се зацело умѣшати.

У Паризу 12. Юніа.

Мы іоштъ немамо никаквы телеграфски извѣстія изъ Мадрида, а остале обычне вѣсти допиру до 8. Юліа, и неговоре сасвимъ повольно за О' Донела. Мадридъ е истина на миру, али маршалъ зло се слаже са краљицомъ. Она се њиме сама служила, да се отресе Еспартера и њгове партае, а садъ е она нестрпљива, и труди се, да се отресе и О' Донела, съ коимъ се као съ орудіемъ служила. „Епока“, кои е листъ сасвимъ за О' Донела заузетъ, труди се изъ петњи жила, да О' Донелу венце плете и приврженике набави, называюћи га представникомъ либералне (слободнячке) монархіе. Њму пакъ супротставля републиканску демократию и тиранскій абсолютизамъ, и гледа тымъ начиномъ да придобіе на О' Донелову страну умѣрене Прогресиисте. (прогресиисте есу она партаа, коя оће напредакъ и слободу), и њой принадлежи и Еспартеро. Истый листъ потврђуе такође, да неданъ депутираць, и неданъ писатель не уапшенъ, и наводи за доказъ слободомыслены идеа О' Донеловы, да прогресистични листови нису забранѣни. Исто тако вели тай листъ, да су децутирцы одъ умѣренія прогресиста изявили, да ће ново правительство подпомоћи.

Изъ Шпаниі стижу намъ безбройне вѣсти, и то понайвише путемъ званичны и приватны писама, будући су побунѣници свуда прекинули телеграфске жице.

Тако „Монитеръ“ одъ 13. Юліа сдржава извѣстія изъ Баіона, коя су по томе доста чудновата, што се неслажу са своимъ досаданымъ правцемъ и вѣстима; а те су вѣсти слѣдујоће:

„По едномъ писму изъ Сарагосе одъ 8. Юлія држао тамо ђенераль Фалконъ прегледъ надъ 16.000 момака. Еданъ батальонъ правилне войске, пролазећи поредъ вароши, прешао е заедно са ђумручкимъ чиновницима къ бунтовницима (већ е јављно. Учреднич). Изъ Квинке долазе 15.000 людіј, понаввише одъ народне гарде, да се седине съ Арагонцима. На граници провинціе Наваре јошть е миръ.

Ове вѣсти произвеле су у Паризу велико узбуђењъ, еръ ако се оне потврде, онда ће О'Донеловъ ђенераль Дулче, кои се са 10.000 момака противъ Сарагосе кренуо, слабо успѣти моћи.

Едно писмо изъ Сан-Себастијана одъ 12. Юлія јавля, да е ђенераль Дулче, станивши се на брегу Серзеру испредъ Сарагосе, почео ову варошь бомбардирати, почемъ е најпре безуспѣшно позивао, да се преда.

У Паризу су са верѣшителнимъ и сувише предосторожнимъ поступањемъ О'Донеловимъ врло незадовољни. Францускій посланикъ у Шпаніи г. Тирго, кои е при последњимъ догађањима у Мадриду сасвимъ на страни О'Донеловой быо, добио е одпустъ на три месеца, кое готово толико исто значи, као да е збаченъ. У Паризу сматраю овај изненадний одпустъ као неодобранъ поступка г. Тирго-я. Но лако е могуће, да ова стваръ јбо у свези стои са свађањемъ и сматрањемъ шпанскогъ питаня одъ стране енглескогъ кабинета.

„Ендепандансу“ пишу изъ Мадрида подъ 8. Юліемъ :

„Садъ се дознае изъ званичны спискова, да е овдашња правилна войска брояла 4. Юлія ујутру (битка е трајала после јошть до 4 сата по подне) 1764 кое мртвы и ранѣны, а напротивъ народна войска изгубила е само 600 людіј, будући е ова была по већој части законѣна и у згоднѣмъ положеню.

О'Донель е позвао къ себи оне заповеднике народне войске, кои нису окривљени, и пытао јѣ, да ли бы онъ могао у згодной каквој прилици правити рачунъ на помоћ повећегъ броя бывше а садъ обезоружане народне войске, како бы онъ приступио къ преустройству речене народне войске. Они су му укратко оцѣчно одговорили, да се онъ съ те стране ничему непада.“

— „Патри“ јавля :

„Народна войска у околини Барселоне была се кренула у помоћ побунѣницима у истой вароши. На путу застану они у селу Граціи еданъ пешачкій полкъ, и нападну на истый. Полковникъ и врло многи офицери изгину на овомъ мѣсту.

9. и 10. Юлія саранѣно е у Барселони и њвој околини 350 погинувши побунѣника. Кавалѣрія ђенерала Запатера заузела е оближня мѣста, и сѣкла е све бунтовнике, кои су годъ хтѣли изъ вароши умаћи.

Побунѣници у Гирони неѣду пошти, коя иде изъ Барселоне у Француску, никако проћи.

Далъ јавляю изъ Париза, да е О'Донель не само сву войску изъ баскиски провинціа, него и изъ Нове Касти-

ліе, Бургоса, Каталоніе и Старе Кастиліе на Сарагосу послао.

ђенераль Басолць, другій командантъ войске у Барцелони, тежко е ранѣнъ у битки, и тежко да ће остати живъ.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 15. Юліа. Данашнѣй „Монитеръ“ доноси еданъ чланакъ, кои одобрава поступакъ ђенерала О'Донела. Побуна у Шпаніи као да е ослабила. Каталонія е мирна. Гифона се покорила а ђенераль Руиць кренуо се на путъ у Француску. ђенераль Дулче стигао е съ войскомъ кодъ Сарагосе, но непријатељства су одложена за петъ дана.

У Паризу 17. Юліа. „Монитеру“ пишу изъ Сан-Себастијана подъ 16. Юліемъ слѣдује: Одъ последњихъ депеша нису намъ стигле далъ вѣсти изъ Сарагосе; наново наступивша неизвѣстность приписуе се петодневномъ року, кои е О'Донеловъ ђенераль Дулче дао Юнтя и бунтовницима у Сарагоси.

По „Конститусионелу“ вратио се маршалъ Нарваецъ у Паризъ.

У Цариграду 11. Юліа. Остатакъ енглеске флоте подъ адмираломъ Лиокомъ отишао е у средиземно море. ђенераль Кодрингтонъ одлази у Енглеску. Кіамил-бей е послатъ, да преда князу Стирбею орденъ мецидје и едно ручно писмо Султана. Банка, коју е Лееръ у Цариграду основао, наилази на одпоръ и противность одъ стране урођены цариградски банкера.

У Александри 9. Юліа. Посланство бирманскогъ цара подъ полковникомъ Оргоні-емъ стигло е изъ Заднѣ Индіе преко црвеногъ мора у Александрию, и чека на допуштѣнъ цара Наполеона, да му може предстати.

Најновія индїйска пошта.

У Бомбаю 14. Юніа. Една побуна у провинціи Аудъ угушена е безъ проливаня крви; главный коловођа уваћенъ е. Њгова койска не најпосле хтела подъ њговымъ командомъ тући се.

У Кантону 28. Мая. Хинезки побунѣници почели су опетъ јако напредовати.

У Сингапору 7. Юніа. Пахудъ, нидерландскій ђенерал-гувернеръ, стигао е овамо 4. Юніа, и отишао е на свое опредѣленъ.

О Г Л А С И

(3-3) По рѣшенію Славногъ Су-
да Округія Шабачкогъ одъ 29. Мая
тек. год. № 7107 и по опредѣленію
Началничества ово-окружногъ, имаю
се сва долеозначена непокретна до-
бра Милька Радовановића изъ села
Накучана, Среза Подцерскогъ овогъ
Округія, за рачунъ интабулирани и
прочі неинтабулирани кредитора нѣ-
говы, коима су извѣстне суме дуга са
припадајућимъ интересомъ досуђе-
немъ средствомъ тродневно држати се има-
юће на лицу исты добара 7. 8. и 9.
месеца Августа тек. год. лицитације
продавати, и трећій и последній данъ
лицитације после подне у 4 сата по ев-
ропейски, ономе, разумевајући по о-
собено свайй комадъ землѣ за себе,
теслимити, кои найвише готовы нова-
ца за продавајућий се комадъ землѣ
дати обећа.

Добра непокретна за продаю о-
предѣлена и вештацима у вредности
преценѣна есу слѣдуюћа:

1. Една земля ораћа одъ 14 да-
на ораня у Липарю - 1560 гроша.
2. Една ливада одъ 15 коса тра-
ве подъ кућомъ - 2520 гр.
3. Една земля ораћа одъ 30 плу-
га изподъ куће - 2520 гр.
4. Една земля ораћа одъ 10 плу-
га подъ баштомъ - 1120 гр.
5. Една земля ораћа одъ 3 плу-
га у Столцы - 250 гр.
6. Една земля ораћа одъ 2 плу-
га у Столцы - 168 гр.
7. Една земля ораћа одъ 2 плу-
га на Царићу - 168 гр.
8. Една земля ораћа одъ 3 плу-
га на Царићу - 224 гр.
9. Една земля ораћа одъ 1 плуга
на Царићу - 80 гр.
10. Една земля ораћа одъ 1 плуга
на Царићу - 80 гр.
11. Една земля ораћа одъ 4 плу-
га у Лазарицы - 450 гр.
12. Еданъ виноградъ на Царићу
одъ 2 мотике - 280 гр.
13. Еданъ виноградъ на Царићу
одъ 4 мотике - 560 гр.

Свега у вредности 9980 гроша.
на коима постое интабулације Г.
Марка Поповића за 171 # цес. са ин-
тересомъ на прво, г. Марка Поповића

за 56 # цес. са интересомъ на второ,
акое поч. Уроша Томића изъ Накуча-
на за 54 и по # цес. и 50 гроша чар
на треће, Милоша Стоичевића изъ
Вранске за 1245. гр. чарш. са интере-
сомъ на четврто, г. Марка Поповића
за 70 # цес., са интересомъ на пето,
Јована Теодоровића изъ Шабца за
36 # цес. са интересомъ на шесто, г.
Марка Поповића за 50 # цес. са ин-
тересомъ на седмо, Васе Мрковњића
изъ Равня Окр. Подринскогъ за 53 #
цес. са интересомъ на осмо место.

Продаю ову объявлюјући позива
Началничество ово-окружно како ин-
табулиране повѣрителъ Милькове та-
ко и свакогъ оногъ, кои волю имао
буде што одъ наведены добара купи-
ти, да се у опредѣлене и гореназна-
чене дане ливитације у Накучанима на-
ђе и при лицитацији присуствуе. №
3837. Издано одъ Началн. Окр. Ша-
бачкогъ 25. Юнія 1856. год. у Шабцу.

О Б Я В А

(3-3) У трговини кодъ два Кеца
наодехой се, у кући Госп. Милоша
Шоповића, препоручујесе почитае-
мой публики да су изъ дальни Фран-
цуски, Енгелески, Саксонски и Немецки фа-
брика изъ прве руке галантерискогъ
еспапа набавили, и то какоу бронзира-
тимъ лакиранимъ и кожнимъ, тако и у чи-
стомъ сребру и сребро позлаћеномъ ес-
папу; исто тако найновіе берлинске туф-
не за потребе женске, у штикованимъ
започетимъ, и готовимъ са найбо-
льимъ шатирунголь, тако исто и целе
потребе безъ разлике за штикованѣ,
исто тако са найновимъ францу-
скимъ шеширима, капама и кофѣпу-
цима женскимъ, са найновимъ фран-
цускимъ мустрадама. Цена е шешира
одъ 6 ф. сребра до 12 ф. и то фини
и тешки тако исто има найфини фран-
цуски мирисавы прашкова за зубе, и
укреплѣнія зубногъ меса; разны вод-
ны мириса за умиванѣ, глонцованѣ и у
крашаванѣ лица, разны помада, разны
сапуна за стаянѣ и умиванѣ ли-
ца, и ваћена флека, разны и найновіи
мустрада женски, мушки и дитинѣи обу-
ћа, разны цигара Американски и Ге-
шофски; тако исто объявлюю да е

главно стоваришите играчкихъ карта-
Г. Стевана Гиргла изъ Пеште при-
мию, и може како на малу тако и на
велику суму у то найдалѣ за 14 дана
препорукѣ и наручбине прибавити са
ценомъ пештанске пияце, а тако исто
и горенаименоване еспапе свагда ка-
ко на већу суму тако и на маню са
наифтиніомъ бечкомъ пияцомъ на за-
довольство послужити.

(4-6) Подписаный продаемъ изъ
слободне руке мою кућу одъ дрве-
ногъ матеріяла на Зереку кодъ Баря-
ли-паміе лежећу, коя е свуда унао-
коло зидомъ опасана. У авліи ове
куће има шупа за дрва и друге по-
требе, аръ за коня, а тако исто и куй-
на са единомъ собомъ. Она лежи до
речене паміе а са свію остальы стра-
на иду сокаци. Пладъ има у дужини
15 фатій, у ширини съ едне и друге
стране 4 и по фата и 2 шуха. Ко и-
ма волю купити, нека ми се погодбе
ради пріяви.

У Београду 2. Юлія 1856.

МИЛОЕ ЯНИЊЪ.

Магазациа на малой пияци спроу
Тоскине кафане.

Подписаный има на продаю бела
Карловачка вина са доста евтиніомъ
ценомъ. Ко има волю купити, нека
ми се пріяви у мојой магази спроу
Антулине куће.
Дамьянъ Николићъ.

Наћена е една кеса платнена са
60 гроша у разной монети, коя се на-
лази при Сл. Управительству Вароши
Београда.

У Септембру месецу 1855. године
наћенъ е више Гривачке меане еданъ
гарабилъ са знакомъ на врѣу цени Е.
Х. М. № 184. и сада се при Сл. На-
чалничеству Окр. Крагуевачк. налази.

ГГ. Скупительи за предплатнике
„Обшта Знаня“ умоляваю се, да са
своимъ писмама обратѣ се на г. Вал-
тера фактора Типографіе или Сте-
вана Лазаревића кнѣговеца
ради кнѣига.

СТЕФ. ЛАЗАРЕВИЊЪ,

кнѣговецъ.